

Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten,
eerste kamer

Openbare zitting van 11 oktober 2022

Dossiernummer TB-272-2021 (TAG-664) - In de zaak van:

Mr. X, advocaat,
Verschijnend in persoon;

wijst de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor advocaten de volgende beslissing:

Tenlasteleggingen:

1.

Mr. X werd conform artikel 459 § 1, 2^e lid Gerechtelijk Wetboek door de voorzitter van de tuchtraad voor advocaten rechtsgebied Gent uitgenodigd bij aangetekende brief met ontvangstmelding van 26 oktober 2021 om te verschijnen op de zitting van de 1^e kamer van de tuchtraad voor advocaten van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent van 15 december 2021, teneinde zich te verantwoorden voor:

“ ...U bent tekortgeschoten in de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen (artikel 1 Codex Deontologie voor Advocaten), doordat u:

de u toevertrouwde mandaten als bewindvoerder, curator van onbeheerde nalatenschappen en/of schuldbemiddelaar heeft afgewend om zich gelden toe te eigenen die toebehoorden aan de respectieve nalatenschap / beschermde persoon / schuldbemiddelde en dit zonder daartoe over enige verantwoording en/of gerechtelijke machtiging te beschikken, dit minstens ten bedrage van (zie stukken 18 en 20):

- 12 500,00 EUR inzake onbeheerde nalatenschap A
- 4 000,00 EUR inzake B-C
- 300,00 EUR inzake D
- 1 700,00 EUR inzake E
- 1 000,00 EUR inzake F
- 400,00 EUR inzake G
- 500,00 EUR inzake H
- 500,00 EUR inzake I
- 500,00 EUR inzake J”.

Bestreden beslissing van de tuchtraad voor advocaten van het rechtsgebied Gent, 2^e kamer, van 19 januari 2022 (TAG-664-S.GENT):

2.

De tuchtraad heeft op 19 januari 2022 in eerste aanleg en op tegenspraak in openbare zitting de tuchtvervolgung lastens mr. X toelaatbaar verklaard, heeft de tenlastelegging bewezen verklaard en heeft hem de tuchtsanctie opgelegd van 1 jaar schorsing.

Deze beslissing werd per aangetekende brieven van 20 januari 2022 betekend aan mr. X, aan de stafhouder van de Orde van advocaten balie Gent en aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent.

Hoger beroep:

3.

Mr. X heeft tegen de voormelde op tegenspraak gewezen beslissing *hoger beroep* ingesteld bij aangetekende brief van 3 februari 2022.

Bij brief gedateerd 10 februari 2022 heeft de eerste advocaat-generaal voor de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent medegedeeld geen hoger beroep in te stellen.

De tuchtraad van beroep heeft kennis genomen van het procedure- en stukkendossier van de tuchtraad, er gekend onder het nummer TAG-664-S.GENT, alsmede van de beroepsakte en de neergelegde conclusie.

Advocaat-generaal Y heeft mondeling ter terechtzitting advies gegeven waarop mr. X en de stafhouder van de Orde van advocaten balie Gent hebben kunnen repliceren.

Mr. X heeft het laatste woord gekregen.

Beoordeling:

4.

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het *hoger beroep* van mr. X werd regelmatig naar vorm en termijn ingesteld en is ontvankelijk.

5.

Wat de grond betreft:

In tegenstelling tot wat door mr. X in beroep wordt beweerd is het onderzoek lastens hem kennelijk gestart ingevolge de e-mail d.d. 18 juli 2019 van de voorzitter van de vrederechters en rechters in de politierechtbank Oost-Vlaanderen (zie dossier/stafhouder, stukken 1-4), met kennisgeving aan mr. X en aanstelling als onderzoeker van (toenmalig) advocaat mr. Z op 31 juli 2019 *(en dus niet een beweerde fiscale kennisgeving aan de stafhouder van het door hem tussen oktober 2015 en februari 2016 niet boeken als inkomen van een aantal inkomende gelden en het dus niet aangeven daarvan als inkomen in diens belastingaangifte, wat trouwens door mr. X nergens wordt bewezen of waarvan geen stukken worden bijgebracht)*.

Ongeacht de wijze waarop het onderhavige onderzoek zou zijn gestart, staat het hoe dan ook vast dat door mr. X in beroep aangaande de beoordeling door de tuchtraad niet wordt betwist of ontkend dat uit het desbetreffend gevoerde onderzoek en meer in het bijzonder het proces-verbaal van zijn verhoor op 17 juni 2021 is gebleken dat er door hem afhalingen zijn gebeurd van de diverse genoemde rubriekrekeningen van bewindvoeringen / onbeheerde nalatenschappen / beëindigde collectieve schuldbemiddelingen, die niet gedekt zijn door een taxatiebeslissing van de rechtbank en dat de aldus afgehaalde gelden nog moeten terugvloeien naar de respectieve rubriekrekeningen, waarbij hij heeft toegegeven dat het gebeuren niet orthodox was maar dat de afhalingen gebeurden binnen een vrij korte periode omdat er zich toen een probleem van liquiditeiten stelde en waardoor het aldus vast staat dat hij zich gelden heeft toegeëigend, om zijn eigen financiële problemen op te lossen, gelden die afkomstig waren van personen waarover hij ofwel het bewind voerde of die hij in het kader van een collectieve schuldbemiddeling de correcte bijstand moest verlenen of waarvan hem het beheer was toevertrouwd in het kader van een onbeheerde nalatenschap, zijnde mandaten die hem telkens door de rechtbank waren toegewezen en dit in volle vertrouwen omdat men er mag van uitgaan dat een advocaat de aangewezen vertrouwenspersoon is om in dergelijke materie bijstand te verlenen.

Zoals overwogen door de tuchtraad wordt door dergelijke handelswijze de goede naam en faam van de advocatuur geschonden.

Daaraan wordt op geen enkele wijze afbreuk gedaan door de thans door mr. X gedane bewering dat de gelden door hem wel overwogen van “slapende” dossiers werden afgehaald nu deze genoemde dossiers volgens hem afgesloten waren sedert ettelijke jaren en er door hem nadien nog te verrekenen prestaties en kosten zouden zijn gemaakt en waardoor deze gelden dan ook niet volledig ten onrechte zouden zijn afgehaald van de betreffende rubriekrekeningen.

Immers, mr. X levert van dit alles geen enkel bewijs, zelf beweerde dat op het tijdsverloop van meer dan 5 jaren weinig of geen stukken meer kunnen worden bezorgd, doch heeft onmiskenbaar volkomen onterecht en wederrechtelijk zich gelden van (dan nog beschermde) derden waarover hem het beheer werd toevertrouwd zonder meer toegeëigend voor eigen uitgaven zonder enige toelating en/of taxatie desbetreffende.

Hierover bij de behandeling van de zaak ter zitting specifiek ondervraagd heeft mr. X nogmaals verduidelijkt en bevestigd dat hij de betreffende gelden inderdaad heeft afgehaald binnen een volgens hem vrij korte periode en heeft aangewend voor eigen uitgaven (volgens hem in zijn beroepskader) omdat er zich toen in zijn hoofd een probleem van liquiditeiten zou hebben gesteld.

Dergelijke handelwijze is in strijd met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid welke men van een advocaat mag verwachten.

Tevergeefs meent mr. X dat het lastens hem gevoerde onderzoek nietig zou zijn omdat de op 31 juli 2019 door de stafhouder aangestelde onderzoeker (toenmalig) advocaat Z volgens hem inmiddels op 30 juni 2020 werd weggelaten van het tableau en aldus geen advocaat en lid van de raad meer zou zijn geweest.

Immers, nergens blijkt of wordt aannemelijk gemaakt dat op straffe van nietigheid een door de stafhouder aangestelde onderzoeker een advocaat en lid van de raad zou moeten zijn.

Hoe dan ook kunnen de op zich door mr. X thans in beroep gedane (onbewezen en niet ter zake voorkomende) beweringen (*) dat het al meerdere jaren afgesloten en/of *“slapende”* dossiers zouden betreffen waarin nog prestaties werden geleverd en/of kosten werden gemaakt en/of zouden moeten worden geleverd/gemaakt, (*) dat de schuldbemiddelaar ontlast zou zijn van zijn beroepsaansprakelijkheid 5 jaar na het einde van zijn taak, (*) dat het onderzoek van de stafhouder nagenoeg 2 jaar zou hebben geduurd, (*) dat geen enkele betrokkene ooit betaling zou hebben gevraagd, evenmin enige klacht zou hebben neergelegd en desgevallend onmiddellijk kon worden voldaan, (*) dat er geen enkele ruchtbaarheid zou zijn van deze feiten, zowel bij benadeelden of in de schoot van de advocatuur, (*) dat hij naast een blanco tuchtverleden vele jaren kosteloos actief zou zijn geweest als adjunct-voorzitter en voorzitter van het bureau voor consultatie en verdediging, later het bureau voor juridische bijstand en (*) dat hij meer dan 20 jaren lid zou zijn geweest van de probatiecommissie en verschillende jaren van de raad van de orde, geenszins de voormelde laakbare handelwijze verantwoorden en/of verschonen.

Het is ten zeerste betreurenswaardig en het strekt mr. X, met zijn blijkbare jarenlange ervaringen, geenszins tot eer dat hij met deze thans in beroep ingeroepen beweringen zelfs kennelijk blijkt geeft nog steeds niet in te zien dat de gelaakte handelwijze van afwending van derdengelden voor privé-uitgaven volkomen in strijd is met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid welke men van een advocaat mag verwachten.

De ten laste gelegde feiten zijn dan ook in beroep bewezen gebleven en het terechte oordeel van de tuchtraad desbetreffende is aldus te bevestigen.

6.

Wat de sanctie betreft:

De tuchtraad van beroep tilt bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten, die ernstige tekortkomingen inhouden op de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

Er kan niet anders dan vastgesteld worden dat mr. X door deze feiten ernstig tekortgekomen is aan de diligentie die van elke advocaat wordt verwacht en hierdoor het vertrouwen van derden/cliënten in de advocatuur op ernstige wijze in het gedrang heeft gebracht.

Bijzonder zorgwekkend daarbij is dat betreffende deze onaanvaardbare afwijking van derdengelden, mr. X thans nog allerhande vermeende (onbewezen) verantwoordingen en/of verschoningen meent te kunnen geven.

Dergelijke omgang met betrekking tot de derdengelden creëert onmiskenbaar een groot gevaar voor benadeling van cliënten en/of derden wiens belangen overduidelijk in het gedrang kunnen komen, en moet tuchtrechtelijk streng en effectief gesanctioneerd worden opdat dergelijk gedrag zich in de toekomst niet zou herhalen.

Er is geen afdoende grond tot het door mr. X thans voorgestaan opschorten van de veroordeling of uitstellen van de uitvoering van de tuchtsanctie in de zin van artikel 460, 4^e lid Gerechtelijk Wetboek.

De tuchtraad heeft passend en evenwichtig met al het voorgaande rekening gehouden, in het bijzonder met de ernst van de bewezen verklaarde feiten zoals hiervoor overwogen alsook met het blijkbaar onberispelijk tuchtverleden van mr. X, door niet de zwaarste tuchtsanctie op te leggen doch zich te beperken tot een schorsing van 1 jaar, wat dan ook is te bevestigen.

BESLISSING VAN DE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN:

De rechtspleging is verlopen in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het *hoger beroep* wordt ontvankelijk doch afgewezen als ongegrond.

De beroepen beslissing van de tuchtraad voor advocaten van het rechtsgebied Gent, 2^e kamer, van 19 januari 2022 wordt aldus bevestigd.

Overeenkomstig artikel 460, laatste lid Gerechtelijk Wetboek wordt mr. X verwezen in de kosten, die op heden niet nuttig zijn te bepalen.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Luc Thabert, voorzitter, en de assessoren mr. Philippe De Jaegere, mr. Luc Savelkoul, mr. Dirk Peeters en mr. Inge Derde

Philippe De Jaegere,

Luc Savelkoul

Dirk Peeters

Inge Derde

Ludwig Evens

Luc Thabert